

Capul plecat...sabia îl taie

Ina M.

Laleau roșie în zăpada albă zace...
În cer și pe pământ acum e din nou pace!
Curaj avut-a floarea când s-a născut devreme,
Nu știa de războiul pornit demult de vreme.

În brațele căldurii, în cântul bland de raze,
Ieșise mititica dintr-un mister pe buze
De bulgărași și-n negru pământ străpunse rece
Scotând verzi frunze crude, tristețea s-o înnece.

Capricioasa vreme, în fuga ei nebună
Puse pe brazde umezi a friciei florii cunună
Ce negre și golașe în martie rămân
Căci vremea rea tronează cu sufletul păgân.

În timpul ăsta vitreg laleaua cea pitică
Iubește și pământul și cerul fără frică
Și într-o noapte caldă, sub razele de lună,
Îmboboci în taină dând lumii vestea bună:

“De-acum e primăvară în cer și pe pământ
Și soarele puternic se prinde-n legământ
Cu iarba și copacii și semințele-ascunse
În pântecu-ncălzit de razele încinse.”

Trecu zile multe și din bobocul crud
O floare-mbjorată, de-un roșu-aprins, fecund,
S-a deschis în splendoare și oferea în jur
Iubirea ei de viață-n parfum suav și pur.

Trecu martie-n goană și-n locul lui veni
Aprilie cu trena de flori și se porni
A înverzi pământul în cânt de păsărele
La răsărit de soare prin palidele stele.

Puțină a fost pacea în cer și pe pământ,
Se-ntoarse vremea crudă cu trena zdrențe-n vânt
Și cu plete de nori cărunți și împletită
Cu aer înghețat din nordul cu inuiți.

Așa porni ninsoarea în luna lui april,
Laleaua-și aplecă trupul său prea fragil
Sub greutatea albă a păturii- zăpadă

POEZII ONLINE

Iar floarea și-o ținu deasupra ei, să vadă...

O pată săngerie durerea-o răspândește
În peisaj de iarnă, iubirea răscolește...
“ Unde e primăvara?”, se-ntreabă tremurând
Laleaua-nfrigurată...își spuse calm în gând:
“Poate dacă-mi aplec petalele-n ninsoare
Nu o să-mi cadă floarea sub greutatea-i mare!”

E alb acum în cer, e alb și pe pământ,
De două zile ninge, bătrânele-n descânt
Mai murmură prin case și rugăciuni înalță
Spre Dumnezeu, Să-ntoarcă spre pământ a Sa față.

Acum e iarăși soare și-ncet căldura vine,
Zăpada se topește, natura își revine!
Căzută este floarea lalelei săngerânde...
Tăiat, capul plecat vieții nu-i mai surâde!